

Metsäpirtin

AHTIAISET

no 1-15.12.1999

*Iloista Joulua
ja
Onnekasta Uutta Vuotta!*

VALITSE LOGO!

Sivulla on ehdotuksia seuran logoksi.
Kerro mikä sinua miellyttää.
Aluksi logoa käytetään papereissa,
paidoissa ja mihin se sopiikaan.

Kerro mielipiteesi:

Ilmi Pesonen - puhg. 09-655 462
Meritullinkatu 6 B 11
00170 Helsinki

TERVEHDYS AHTIAISEN SUKU

Heleitä olivat kesätunnelmat Ylöjärvellä, missä 14-15.8. pidimme suku- ja vuosikokousta. Nyt kynttilän ääressä pidellään hämää. Kun tuli lehti luvattua, niin sitä tässä olen askarrellut.

Otti kovemmalle kuin kuvittelin. NykYTEKNIikka on hyvä renki kunhan renkinä pysyy. Tämä minun koneeni pyrkii välistä itse sanelemaan, mitä tehdään. Siinä menee sitten halut, kun konstit loppuu.

Kiitos kaikille mukana olleille, ohjelmaa esittäneille ja tunnelmaa luoneille. Oli hauskaa tavata ja uusia tapaamisia on luvassa.

Metsäpirttiin menoksi!

Kiinnostusta ilmeni siinä määrin, että päätimme järjestää sukuseuran toisen retken Metsäpirttiin 9-11.6.2000 Kauhajoen Matka-huollosta lähdetään klo 4.00 ja samaan paikkaan varmasti tuttu kuljettaja, Johan Wester, pitkämatkaisimmat aikanaan turvallisesti palauttaa.

Pysähdyspaikat ovat: klo 7.30 Turku, linja-autoasema, 9.40 Helsinki, Finnairin terminaali (rautatieaseman ja Postin välissä), klo 11.10 Kouvola, linja-autoasema, klo 12.00 Vaalimaa ja siitä eteenpäin Losevskajaan, Kiviniemeen.

Perillä on majoitus kahden hengen huoneissa. Hintaan sisältyy hotellissa aamiainen klo 8.00 ja illallinen klo 20.00. Muusta ravinnosta jokainen huolehtii itse. Huoneita on kuulemma viime kesän jälkeen remontoitu.

Hinta: 1.050,-

Ilmoittautumiset 15.3.2000 mennessä, jonka yhteydessä ennakkomaksuna 300,-/hlö yhdistyksen tilille: Merita 205718-151033.

Viisumianomus: viisumia varten tulee toimittaa **Liisahelena Ståhlelle:**

- ①. valokopio passin valokuva-aukeamasta (ei suurennus!)**
- ②. kopio voimassa olevasta matkavakuutuksesta (Sampo, Tapiola tai Pohjola)**

**Ilmoittaudu: Liisahelena Ståhle puh: 02-258 6246
Lehtohaankuja 9
20900 TURKU**

Tule itse ja ota nuoretkin matkaan suvun juurille vanhoja kiviä kään-
telemään ja muistelemaan!

Sukukirjalle suunta

Pentti Ahtiainen on toisaalla kirjoittanut hankkeen tilanteesta.

Hän vetoaa meihin kaikkiin.

Pentti, Heikki Vääksystä ja Kari Ahtiainen Lahdesta sekä allekirjoittanut muodostavat hallituksen päätöksellä valiokunnan, jonka tehtävä on saada valmiiksi sukukirja ja -tutkimus. Kuten jo on tullut todettua, emme me yksin pysty tätä tehtävää kunnialla hoitamaan.

Katso vielä mitä omista kätköistäsi löydät – ja kerro meille. Mieti myös ketä voisi haastatella, kuka muistaisi vielä jotakin. Ja ota yhteyttä Penttiin.

Hallinnollisia asioita

Jotta hallituksen kuudesta jäsenestä olisi joka vuosi kaksi erovuoroista arvottiin toinen erovuoroinen Raili Peltolan, Liisahelena Ståhlen ja Ilmi Pesosen kesken, erovuoroiseksi tuli Liisahelena Ståhle, joka valittiin uudestaan. Lauri Ahtiainen ei suostunut enää ehdolle, joten hallitusta

täydentämään valittiin Matti Ahtiainen Vehmaalta. Kiitos Laurille ansiokkaasta toiminnasta sukuseurassa.

Jäsenmaksuna päätettiin pitää 50 mk myös ensi vuonna.

Tunnuskisa

Keväällä pyydettyjä tunnusehdotuksia tuli muutamia määräaikaan mennessä. Vuosikokouksessa kaikki olivat nähtävinä ja lisäksi vielä viime vuonna t-paitoihin painettu pursi-versio.

Äänestyksessä pursi sai suurimman kannatuksen ja siitä kehitetään seuralle tunnus. Kiitos osallistuneille. Palkintoja ei jaettu kenellekään.

Seuraava sukukokous

Seuraava sukukokous pidetään Helsingin edustalla, Suomenlinnassa syyskuun lopulla. Ohjelmaakin on jo luvassa ja lisää suunnitteilla. Tervetuloa kaikki! Myös Suomenlinnan valleista kiinnostuneet nuoret!

*Lämpimiä Joulun tunnelmia
ja Onnekasta*

Vuosituhammenvaihdetta!

Ilmi Pesonen, pj

Pentti Ahtiainen:

Metsäpirtin Ahtiaisten sukukirjasta

Raskaimpia vaihteita monille meistä, omille vanhemmillemme ja esivanhemmillemme on varmasti ollut sota ja sen pakottamana tapahtunut muutto uusille asuinsijoille. Tämä pakkomuutto ei näytä kuitenkaan lannistaneen sukumme. Eteemme on tarjoutunut monia mahdollisuuksia, uusia elinehtoja, ihmisiä ja monenmoisia kohtaamisia, uusia ystävyyssiteitä.

Kotimme on nyt koko Suomi, mutta tavallaan myös rajantakainen Metsäpirtti. Se on yhdistävä tekijä. Merkillisellä tavalla asiat, jotka on pakolla menetetty, säilyvät paremmin, kuin meitä joka päivä ympäröivät "itsestään selvyedet". Metsäpirtistä ja yleensä Karjalasta on puhuttu ja kirjoitettu Meitä yhdistävinä tekijöinä ovat sukujuuret ja entinen Metsäpirtin pitäjä, joista me tunnumme olevan varsin hyvin tietoisia. Metsäpirttiä ei sellai-

senaan enää ole. Sukumme elinehdot ovat ajan kuluessa muuttuneet ja sukumme jäsenmäärä on viime sotien jälkeen ehtinyt moninkertaistua. Samalla kuitenkin Metsäpirtissä syntyneiden määrä hupenee koko ajan.

paljon. On laadittu pitäjähistorioita ja sukukirjoja ehkä enemmän kuin muualta, nyky-Suomesta. Tämä on hyvä muistaa, vaikka me nyt olisimme mielestämme uusmaalaisia, varsinaissuomalaisia, pohjalaisia, savolaisia tai lappilaisia.

Jotakin meistä Metsäpirtistä tulleist Eevoista, Hyytiöistä, Hämäläisistä, Peltosista, Pohjalaisista, Suikkasista, Kiiskeistä, Ahtiaisista ja kaikista muistakin karjalaisista suvuisitamme kuitenkin säilyy paremmin, kun olemme uusista asuinpaikoistamme ja murteistamme huolimatta edes vähän myös karjalaisia.

Menneiden vuosisatojen aika-kirjoja selaillessa näyttää siltä, että Ahtiaiset ovat olleet hyvin aloillaan pysyvää sukua Metsäpirttiin kerran muutettuaan.

Sukumme kohdalla evakkoon lähtö talvisodan ja jatkosodan jaloista oli varmasti järkyttävin muutto uusille asuinsijoille. Tätä on silti voinut edeltää moniakin muuttomatkoja; siirtyminen ehkä Saimaan ylikansoitetuilta rannoilta Laatokan partaalle ja etäisillekin erä- ja kalapaikoille vaeltelua. Tämä on tapahtunut välillä vapaaehtoisesti, välillä pakosta elinehtojen muuttuessa.

Viimeisin muutto Karjalasta länteen on vanhempiemme kokemuksista voinut siirtyä meille muistoina, jotka omissa ajatuksissamme ovat saaneet erilaisia muotoja; haikeutta, voimattomuuden tunnetta suurten voimien edessä, jopa syyllisyyttä myöten. Silti mielessämme on varmasti myös myönteistä uteliaisuutta yllättävän läheltä menneisyydestä löytyvien perinneasioiden osalta. Nämä tunnot ovat ehkä paineitakin luodessaan olleet aiheuttamassa säilyttämisen tarpeen ja halun pitää yllä sukusiteitä. Tästä voisi yhtenä ilmentymänä olla myös Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran perustaminen.

Milloin mihinkin me olemme siirtyneet, aina meitä on seurannut yhteinen selviytymisvietti ja tieto siitä, mistä me tulemme. Ei anneta tuon tiedon hämärtyä!

Omaakohtaisesti olen huomannut, että vuosien saatossa lapsuudesta saakka on mieleeni jäänyt kuulemiani asioita, ihmisten nimiä ja tapahtumia, joista ei aikanaan ole tarkemmin kerrottu. Kaikesta ei ole ymmärtänyt silloin kysyäkään. Jotain muistikuvia palautuu mieleeni sattumalta muissa yhteyksissä esimerkiksi paikannimiä kuullessani: Pieksämäen Venetmäki, Rantasalmi, Heinäveden Petruma, kauhajo-en Pöntäne...

Kysymykseeni: "kuka tämä on", olen joskus saattanut saada isältäni yksiselitteisen vastauksen tähän tapaan: "Hää on Ahosaarelaisii, tietenkii!" Tietenkii, niin... Monesti jäin kaipaamaan lisäselitystä. Tätä samaa kaipaavien vieläkin.

Joku saattaa yhä tietää jotakin, mutta kuka ja mitä? Voisiko joku vielä kertoa?

Sukuseuramme kokouksessa Ylöjärvellä päätettiin, että laaditaan Metsäpirtin Ahtiaisista sukukirja. Tähän liittyvistä päätöksistä tiedottanee seuran "virallinen koneisto" enemmän.

Mitä tällainen sukukirja sitten voisi sisältää?

Sukukirjassa on yleensä sen olennaisena, "pakollisena" osana sukututkimusosa, josta kaikkien sukuun kuuluvien tulisi löytää itsensä, ovat he sitten sukuseuran jäseniä tai eivät.

Oman sukukirjamme osalta suurimman työn on jo tehnyt sukumme kunniajäsen Heikki Ahtiainen. Kuitenkin tietojen täydennys ja tarkistus vaatii vielä huomattavan pitkän työrupeaman, ennen kuin aineisto on julkaistavassa muodossa. Suvustamme löytyy muitakin sukututkimuksesta kiinnostuneita jäseniä, mutta enemmän panosta tarvittaisiin tähänkin työhön. Vapaaehtoiset voivat edelleenkin ilmoittautua puheenjohtaja-Ilmille.

Sukukirjan muu aineisto voisi sisältää vapaamuotoisempaa aineistoa, jonka etsimiseen tai tuottamiseen juuri Sinua tarvitaan!

Tällaista aineistoa on jo olemassa jonkin verran, mutta sitä pitäisi saada vieläkin monipuolisemmin, ettei tämä tieto olisi vain parin kirjoittajan kynän tuotetta. Sukukirjaa varten kaivataan muistitietoa. Tällaista ovat omat, kirjoitetut muistelmat, valokuvat, jopa kartat ja piirrokset. Erittäin suotavaa olisi, että tekstit olisi laadittu jollain nykyisin käytössä olevalla, atk-pohjaisella tekstinkäsittelyohjelmalla (Word, Works, WP) ja että niistä olisi mukana ns. "Korppu".

Kiinnostavaa, sukukirjaan sopivaa aihepiiriä voisivat olla Aineistoa Ahtiaisten suvun asuttamista Metsäpirtin erikylistä; näiden kotikyläen olemassaolon ja ihmisten toiminnan edellytykset.

Arkielämää ja juhlaa Metsäpirtissä. Kanssakäyminen omassa kotikylässä. Kyliä ja niiden asukkaita yhteen liittävät tekijät. Yhteisiä rientoja, perinteitä. Arkiset tehtävät sekä naisten että miesten kokemina.

Evakkotaival, uuden kotiseudun löytäminen ja sinne si-

joittuminen, kontakti kantaväestön ja siirtolaisten kesken (myös kontaktin puute!)

Nykyinen kotiseutuni ”täällä evakossa”. Nykyiset elinehdot, perinteet. Elämää sekä maaseudulla että kaupungeissa.

Matka Ahtiaisten entisille kotiseuduille, tunteet ja kokemukset tällaiselta matkalta (sekä Metsäpirtissä syntyneiden, että heidän jälkeläistensä kertomina).

Nuorten ja keski-ikäisten kokemukset: Karjalaisuus, onko sitä olemassa? Suku ja sen merkitys minulle. Edellä mainitut ovat vain esimerkkejä. Itse voit tuottaa myös muuta, mielestäsi kiinnostavaa aineistoa. Kun materiaali saadaan koottua, sukukirjatoimikuntamme jatkaa yhdessä kirjan toimitustyötä ja julkaistava aineisto valikoidaan vielä siinä yhteydessä.

Uskon, että sukukirjatyö saadaan näin etenemään. Asiasta on kiinnostunut myös yksi ”varma ja ikuinen taho”, joka haluaisi tallentaa kaiken sukukirjaa varten koottavan aineiston arkistoonsa tutkimustar-

koituksia varten säilytettäväksi. Kävin tästä asiasta 17.8.1999 puhelinkeskustelun Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kansanrunousarkiston johtajan Pekka Laaksosen kanssa. Hän ilmoitti minulle, että Kansanrunousarkisto on hyvinkin kiinnostunut Metsäpirtin Ahtiaisten sukukirjaa varten kerättävästä muistitiedosta ja haluaa tallentaa sen osastolleen, jonka osoiteotsikkona on Suvun suuri kertomus. Tuohon tiedostoon on tiettävästi jo aiemmin tallennettu muutamien sukumme jäsenten kirjoituksia.

Kansanrunousarkistossa ei olla Laaksosen mukaan niinkään kiinnostuneita sukuuutteloista, mutta siellä ymmärretään myös niiden olennainen merkitys sukututkimusaineistona. Koostamamme ja tuottamamme tiedon säilyminen on siis turvattu!

Metsäpirtin Ahtiaisten sukukirjatyölle ei ole vielä asetettu varsinaista aikataulua, mutta jos koet, että Sinulla on tähän annettavaa tietoa, lähetä se 30.4.2000 mennessä osoitteeseen:

Pentti Ahtiainen
Vanhakartanontie 229
23500 Uusikaupunki

Liitä mukaan myös omat osoitetietosi, puhelinnumerosi, syntymäaikasi sekä allekirjoitamasasi suostumus siihen, että lähettämääsi aineistoa saa julkaista Ahtiaisten sukukirjassa. Jos haluat, että materiaali palautetaan Sinulle, mainitse tästä vielä erikseen.

Hyvää syksyä sukuasioiden merkeissä!

Pentti Ahtiainen

Email:

pentti.ahtiainen@uusi-
kaupunki.fi

METSÄPIRTISSÄ SANOTTUA

*Monta on ossoa ahkeral,
laiskal yks, sekkii kova.*

*Ei kukko käskii laula
eikä huoli vaik kielä.*

*Eihä teä köyhyys kehekeä
vihitty ole.*

*Rasva on rikkoo rokas,
kettu köyhä heitoks.*

*Ei nii kirkasta tähtii miss
o mikä aurinkopaistiel näkky.*

Tuol suullak sie leipeäkii syöt?

*Sillo on laps ko on lattiajal,
sillo on poika ko on polvel.*

*Toisel ko takkoat ni poa jo
kätteis taskuu.*

*Ko leipeä sais, ainha teä suu
o lihhoa täynä!*

*Mattie meähnä ja siikakala
voil vertoa vetteät.*

*Hyvä ois sylttyy syyvä mutt on
viel pässi peäs.*

Illast on paha päiveä jatkoa.

Puntari nenäst on kaik kallista.

*Suu sannuo jot 'läheteä!', perse
sannuo jot 'olloa täs!'*

*Kaikkii muuta Pietärist soap muttei
linnumaituo ja ommoa emmoa.*

*Eihä siint tule syntikeä ko
tietämätteä pahhoa tekkyö.*

*Tälläsis roateis tappoa itsiese, sano
Sakarj ko nuora hirttäis taittu.*

Oma Maa

(Omistettu Heikki Ahtiäiselle,
Vääksystä)

*Nimi Ahtiainen
on aikain takaa
kuvajainen:*

*Miehet, naiset, lapsetkin
liikkeellä on aluksi.
Ei alla omaa maata,
vain vettä vellovaa.*

*Kettä on tuo joukko,
mi kiertäin kosket
Kiviniemen sekä Kaatran,
veneineen ja perheineen
käy syvemmälle Karjalaan?*

*Vuoksen vuo
Sivannon jo saavuttaa
se laskee kohti Laatokkaa.
Sen mutkaan joukko rantautuu
ja Pirtin tekoon antautuu.*

* * *

*Tuon ajan Jaaman maan
karuksi voi mainita.
Ruis, ohra, nauris, pellava
silti antoi sadon.*

*Myös Sivanto ja Laatokka
Soivat pyytäjille saalista.
Rääpys, siika, kuha, lohikaan
Eivät piilotelleet juumassaan.*

*Ne uivat perään kierteen
tai verkon myyseyyn soikivat.*

*Pedot öisen veden
siiman selkää nukien
koukkuun kiinni jäivät.*

*Polvi polveen vaihtuu.
Me yllä veden pinnan
ja kalat alla sen.
Meill' sama vanha juoni
kuin sukupolvien.*

*Jos ennustaa sä saatat
kalain miennehen,
niin tiedost' tuosta antaisit
pois kullan hohtehen.*

* * *

Kolmeyhdeksän marraskuu...

*Elo juoksee joutuisaan ja
aika vanhentuu.
Kohtalo kun kirjoissaan sen
päätti:
Tuon idän, lännen rajamaan
jo perii joku muu.*

*Vahvempi kuin Vuoksen voima
lie vainolaisen soima.
Nyt vastavirtaan puskien
on suku tiellä tuskien.*

*On voima nimi oikeuden
- se vahvemman on tahto -
Mut' syyttää meitä rankaistaan.
Sii' vastuussa on vahvat maan.*

*On suunta vastainen,
kuin esi-isäin -
vuos'satain takainen.*

*Ei alla omaa maata
Mutt silti Oma Maa!*

*Me tiellä vaikka
oommekin
emme tieltä ole lähtöisin!*

** * **

*Pois heitä mieles haikeus
ja katso - mikä ihanaus
elämä on risuin ruusuin!*

*Vuostuhat nyt on vaihtuva.
Satain vuotten ajast'ajan
asui suku tuolla puolen rajan.*

*Ei vettä vellovaa
se jäi jo vuotten taa.
Nyt pitkin vanhaa Eurooppaa
on meillä oma maa.*

Pentti Ahtiainen
Uusikaupunki 2.10.1999

AIKA ON ARMELIAS

Näinä päivinä ajatus on palannut useasti kotiseudulle, josta muistikuvat ovat monen mielessä vielä eläviä, toisten mielessä vain utuisia unelmia.

Me, jotka tiedämme vain nykyiset ruohottuvat kivijalat, löydämme ehkä porraskiven, meille se luonnon uudestaan muotoilema maisema on osa elämää, josta emme ole päässeet osallisiksi. Sitä saa silti kovasti kaivata.

Televisiossa on vyörynyt silmiimme sekasortoinen, epäinhimillinen taistelu vihollista omaa sietokykyä vastaan, äärirajoille venyen.

Vasta nyt ehkä ymmärtää, mitä miehet ja myös naiset ovat joutuneet rintamalla kestämäan. Ne kokemukset kulkevat mukana läpi elämän. Jossakin muodossa myös me seuraava polvi kannamme niitä.

Jouluyön lahja

*Parempaa kuin mikään muu,
on rauha, joka laskeutuu
jouluyönä maailmaan,
tuoden ihmisyyden mukanaan.*